אלא לבר פדא קשיא דל' חסר א' סני ג) דמגלח ומביא קרבנותיו ואמר ביון ובטומאה עד שיביא קרבנותיו והויא ליה כפרה דנזיר פחות נפי בעי כפרה על שציער עצמו מן היין משום הכי קתני ל' לפי שכם ביום ל' אמר עד שיגלח ויביא קרבנותיו והשתא לבר פדא סתם נזירות כ"ם יום ומגלח ביום ל' ובמסקנא לא קאי הכי: בשלמא לרב מתנא ניחא כיון דסתם נזיר ל' יום אינו מגלח עד שישלים כל ימי נזירותו · אלא לבר פדא קשיא דסיום כ"ם שליטו ימי נזירותו וביום ל' יגלח והוה מצי לשנויי לאלתר נעשה כאומר שלימים אלא ניחא ליה לאקשויי מ ס י פ א ולאיכותי דע"כ אמרינן הכי: אם גילח יום ל' יצא · ואם איתא דנזיר ל' יום אמאי יצא כיון דאכתי לא שלים נזירותיה · אלא סיפא ע"כ מסייע ליה לבר פדא · הילכך רישא אית לך לפרושי דנעשה כאומר שלימים · כלומר אע"ג דסתם נזירות כ"ם יום נזרו חכמים בין שאמר הריני נזיר סתם ובין שאמר הריני נזיר כ"ט יום שיהא נזיר ל' יום לפי שמנהג הזה הוא בבני אדם מאחר שסתם נזיר הוא פותר למנין ל' רק חסר יום א' הנדר נזירות ספרש ל' יום שהוא מנין שלם לכך נזרו בכולן ל' יום ויגלח ביום ל' וא"י · אבל אם גילח ביום ל' יצא · והאי דקאמר באומר שלימים לאו דוקא דלבר פדא לית ליה מקצת היום כגולו אלא הכי קאמר נעשה כאומר דבר שמשמע שלימים והיינו ל' יום: קסבר תנא מקצת היום כגולו וכיון שנהג מקצת נזירות ביום ל' אם גילח בו ביום יצא · ומי' לכתחילה אסרו חכמים שלא יגלח בו ביום כיון שהוא סמנין נזיר והשתא ליכא מידי בעיקר נזיר בין רב מתנא לבר פ ד א דלתרוייהו מדאורייתא מגלח ביום ל' ומדרבנן אינו מגלח אלא עד יום ל"א אלא הוא אליבא דלבר פדא מיום כ"ט שלמו ימי נזירותו ואם נמצא יום ל' קודם הבאת קרבנותיו אינו סותר מדאורייתא אלא מדרבנן ואינו מביא קרבן · ולרב מתנא יום שלישי מן המנין אלא דמקצת היום כגולו ואם נמצא קודם הבאת קרבנותיו סותר מדאורייתא ד"ם דוקא קאמר בר פדא נעשה כאומר שלימים היינו דוקא היכא דקאמר הריני נזיר בסתם אבל אם אמר הרינינזיר כ"ם יום מגלח ביום ל' ואיכא בינייהו טובא · אם גילח יום ל' לא יצא · בשלמא לרב מתנא ניחא אלא לבר פדא קשיא ומשני הכא דאי דאמר שלימים · פי' כיון דאמר ל' יום הוי כאילו אמר שלימים. אית ספרים דגרסי הכי ולא נזירא הא נזירא דהיאך קאמר לרב מתנא ניחא דהא הך מתני' סיפא דהך מתני' דאקי' לה רב מתנא דסבר מקצת היום כגולו · ותאיך ניחא ליה דסיפא פליגא ארישא וסברה דלא אמרי' מקצת היום כגולו · הילכך נראה כגירסת הספרים דגרסי' בשלמא לבר פדא ניחא דכיון דאמר הריני נזיר ל' יום אם גילח ביום ל' לא יצא דלית ליה מקצת היום כגולו אלא לרב מתנא דסבר דסתם נזירות ל' יום ואם"ה אם גילח ביום ל' יצא משום דמקצת היום כגולו מה לי אמר הריני נזיר סתם ומה לי אם אמר הריני נזיר ל' יום כיון דמקצת היום כגולו ומשני באומר שלימים שאמר בפירוש הריני נזיר שלשים יום שלימים דהשתא לא מצי למימר מקצת היום כגולו כיון שפירש שלימים · ואית ספרים דגרסי נעשה כאומר שלימים · פי' כיון דסתם נזיר ל' יום למה לו לפרש ל' יום אלא דאי כיון שאמר ל' יום נעשה כאומר שלימים: מי שנזר ב' נזירות כגון שאמר הרי עלי ב' נזירות: והשניה ליום ששים וא' דהיינו ביום שלשים וא' דאחר שגילח ביום ל"א והתחיל בו ביום לנדור נזירות אותו מקצת היום נעלה לו למנין שלשים:

מתנ' (דף ו:) מקדיש ראשונה: נזירות ר' מתנא: נזירות בר פדא: "בשלמא" לרב מתנא

סתם נזירות כ"ט יום אע"ג דמגלח שלשים וכשאתה יורד למניינם יש לומר דנזר אלהיו על דאשו לא הוי ממניינא דהוא לשון כתר כדמתרגמינן כלילה: **הנהו** לדרשא · וכיון דאתיין לדרשא לא מלטרפין למניינא ומניון להו ל"ט: **מלמד** שהנזירות חל על הנזירות:

הואיל ואיכא חד מיניהו דלאו לדרשא לו אחד מו עשרה ולאו דוקא חד מדהוא למניינא, כולהון למניינא, ונהי דאיכא בהו דרשא מכל מקום אתו למניינא: **תנן** סתם נזירות שלשים יום וכו' אלא לבר פדא קשיא · דמשמע שהתנא מסך נזירות דאורייתא אתא לאשמועינן ומשני כיון דאיכא יום תלתין דמגלח ומייתי קרבנות ואסור לשתות ביין ולימנא למתיס עד שמביא קרבנותיו משום הכי [תני] תלתין יומין דמשך הנזירות עד תלתין יומי כי לכתחילה לי לאפשר להביא קרבנותיו בכ"ט אפילו לבר פדא אלא ביום שלשים (הוא ליה [כפרה], דאפילו מיר טהור קלת חוטא הוא שלעיר טעמו מן היין): **מגלח** לשלשים וא' יום כו' אלא לבר פדא קשה. דהוה ליה לגלח ביום [ל'] דשלמו נזירות בכ"ט יום: **אמר** לך בר פדא לימא סיפא ואם גילח ביום שלשים יצא אלא סיפא מסייעא ליה · ורישא דקאמר לכתחילה, כשיאמר שלשים יום שלימין להיות נזיר לי אפשר לו לגלח ביום שלשים וגזרו חכמים כשאומר נזיר סתם דלכתחילה לא יגלח אלא ביום שלשים וא' אבל בדיעבד אם גילח ביום ל' יצא שכן דינו דאורייתא דסתם נזיר יגלח ביום שלשים, ואם תאמר אמאי איצטריך למימר גזירה אטו היכא דאמר שלימים לימא גזירה אטו היכא דאמר שלשים יום בלא שלימים דהכי מוכח בסמוך בפירכא שניה לבר פדא דליתא ליה מקצת היום כגולו כי אמר שלשים דמדאורייתא צריך לגלח ביום ל' ואחד · יש לומר דמשום דשני לקמן לרב מתנא באומר שלימים דהתם ליכא לשנויי בלישנא אחרינא דאשמועינן כשאמר לשון מיותר ל' יום כאילו אמר שלימין [דבזה] מקצת היום כגולו, ואיצטריך דאומר שלימים קמשני נמי בהא לישנא לבר פדא: **ולרב** מתנא קשיא סיפא קסבר מקצת היום כגולו · הילכך אם גילח ביום שלשים יצא כיון שעשה מקצת היום בנזירות ומיהו לכתחילה לא יגלח אלא ביום שלשים ואחד ולבר פדא לית ליה מקצת היום כגולו דא"כ אפילו ביום כ"ט אם גילח יצא א) והתנא אמר ביום שלשים אם גילח יום שלשים יצא: **תנן** הריני נזיר שלשים יום אם גילח יום שלשים לא יצא. בשלמא ב) אי דוקא יום שלשים לבר פדא לית ליה מקצת היום כגולו ניחא אע"ג דלטיל קאמר אם גילח יום שלשים יצא התם הוא דסתם נזירות קבול עליה דהוי כ"ט אבל הכא דאמר שלשים יום מסך נזירות כל שלשים יום הלכך אם גילח ביום שלשים לא יצא לית ליה מקצת היום כגולו אלא לרב מתנא דקאמר לרב מתנא ניחא דהא הך מתני' דאקי' לה רב מתנא דסבר מקצת היום כגולו · ותאיך ניחא ליה דסיפא פליגא ארישא וסברה דלא אמרי' מקצת היום כגולו · הילכך נראה כגירסת הספרים דגרסי' בשלמא לבר פדא ניחא דכיון דאמר הריני נזיר ל' יום אם גילח ביום ל' לא יצא דלית ליה מקצת היום כגולו אלא לרב מתנא דסבר דסתם נזירות ל' יום ואם"ה אם גילח ביום ל' יצא משום דמקצת היום כגולו מה לי אמר הריני נזיר סתם ומה לי אם אמר הריני נזיר ל' יום כיון דמקצת היום כגולו ומשני באומר שלימים שאמר בפירוש הריני נזיר שלשים יום שלימים דהשתא לא מצי למימר מקצת היום כגולו כיון שפירש שלימים · ואית ספרים דגרסי נעשה כאומר שלימים · פי' כיון דסתם נזיר ל' יום למה לו לפרש ל' יום אלא דאי כיון שאמר ל' יום נעשה כאומר שלימים: מי שנזר ב' נזירות כגון שאמר הרי עלי ב' נזירות: והשניה ליום ששים וא' דהיינו ביום שלשים וא' דאחר שגילח ביום ל"א והתחיל בו ביום לנדור נזירות אותו מקצת היום נעלה לו למנין שלשים:

ובר פדא אמר לך. תנו מי ליכא חד מיניהו דלא אתא לדרשא: אלא מדההוא למניינא הכהו נמי דלדרשא אתי להו למניינא (ג): **תנן מי שאמר סריני נזיר מגלח** (ג) **לשלשים ואחד יום בשלמא לרב מתנא** · דאמר שלשים הייגו דקאמר שמגלח [יום] ה) שלשים ואחד דהייגו לאחר מלאת ימי נזרו: **אלא לבר פדא** · דאמר עיקר נזירות לא הוי אלא ל"ט ג) בשלשים אינבי ליה לגלח: הכי גרסינן אלא ריש נעשה כאומר שלימים: (ד) **אמר לך בר פדא** · ריש דתני שמגלח לשלשים ואחד: **נעשה כאומר שלשים יום שלימים.** ולכתחילה מגלח ביום שלשים ואחד וכיון דלא אמר בהדיא שלימים אם גילח ביום שלשים יצא: ג) **דקסבר מקצת היום** · שעבר מיום שלשים כמי שעבר כולו דמי והאי דמגלח לבתר לאי נעשה כמי שגילח ביום שלשים ואחד, ואם תאמר הואיל ולבר פדא נמי צריך להמתין בין רב מתנא לבר פדא? איכא ה) דלבר פדא אם נטמא ביום שלשים, אחר מלאת' קריינא ביה ושוב אינו סותר את (ה) אלדלו) ולרב מתנא דאמר אין עיקר נזירות פחות משלשים יום אחר מלאת' קריינא ביה ולריך למטת פעם שניה, אי נמי הייגו דאיכא ביניייהו שאם אמר הריני נזיר ו) (כ"ש ימים) מגלח לכתחילה ביום שלשים אליבא דבר פדא ולרב מתנא הולך ומשלים כל ל' שאין שום נזירות פחות מל' יום ואינו מגלח עד ל' וא': **ואם** ז) **תנן גילח** (ו) **יום ל' לא יצא כאומר שלימים.** (ממש) דלריך לו להשלים כל מה שנזר ח) ולגלח אחר מלאת דהוה ליה כמי שנודר לגלח מאה יום דמונה מאה יום מיום ליום והדר מגלח איכא דגרסי לה בלישנא אחרינא ריש בתומר שלימין ומפרש לה ריש לבר פדא לא קשיא כגון דאמר הריני נזיר שלשים יום דלריך למטת ט) לכתחילה שלשים ולגלח ביום שלשים ואחד הא סתמא אם גילח יום שלשים יצא וסיפא דקתני י) לא יצא כאומר שלימין ופרושי מפרש לה לריש מי שאומר הריני נזיר מגלח לשלשים ואחד ואימתי אמרו שלריך לגלח ביום שלשים ואחד כ) בזמן שאמר הריני נזיר שלשים יום ואם אמר שלשים יום שלימין אם גילח ביום שלשים לא יצא: **תנן מי שנזר שתי נזירות מגלח את הראשונה ליום שלשים ואחד ומשניה ליום ס"א** · דלכי גילח ביום שלשים ואחד לראשונה לאלתר נכנסה לו נזירות שניה בתוכו יום עצמו ומגלח דכי מגלח נמי בשניה ל) ביום ס"א קאים ליה ביום שלשים ואחד: **בשלמא לרב מתנא ניחא אלא לבר פדא** · למה לי פרוי האי בשלשים חסר אחד סני: **אמר לך בר פדא לימא סיפא אם גילח** (ז) (ל) **ביום שלשים כו'** · אלמא דלא הוי עיקר נזירות אלא שלשים חסר אחד: **אלא סיפא מסייעא ליה** · לבר פדא מדקאמר אם גילח את הראשונה ליום שלשים ושניה דמי וריש דקתני שלשים ואחד נעשה כאומר שלימין אבל איכא דפריש הריני נזיר שלשים יום חסר אחד מגלח לכתחילה ליום שלשים דעיקר נזירות אינו אלא שלשים חסר אחד אבל מסך נזירות כל שלשים יום הלכך אם גילח ביום שלשים לא יצא דלית ליה מקצת היום כגולו אלא לרב מתנא דקאמר לרב מתנא ניחא דהא הך מתני' דאקי' לה רב מתנא דסבר מקצת היום כגולו · ותאיך ניחא ליה דסיפא פליגא ארישא וסברה דלא אמרי' מקצת היום כגולו · הילכך נראה כגירסת הספרים דגרסי' בשלמא לבר פדא ניחא דכיון דאמר הריני נזיר ל' יום אם גילח ביום ל' לא יצא דלית ליה מקצת היום כגולו אלא לרב מתנא דסבר דסתם נזירות ל' יום ואם"ה אם גילח ביום ל' יצא משום דמקצת היום כגולו מה לי אמר הריני נזיר סתם ומה לי אם אמר הריני נזיר ל' יום כיון דמקצת היום כגולו ומשני באומר שלימים שאמר בפירוש הריני נזיר שלשים יום שלימים דהשתא לא מצי למימר מקצת היום כגולו כיון שפירש שלימים · ואית ספרים דגרסי נעשה כאומר שלימים · פי' כיון דסתם נזיר ל' יום למה לו לפרש ל' יום אלא דאי כיון שאמר ל' יום נעשה כאומר שלימים: מי שנזר ב' נזירות כגון שאמר הרי עלי ב' נזירות: והשניה ליום ששים וא' דהיינו ביום שלשים וא' דאחר שגילח ביום ל"א והתחיל בו ביום לנדור נזירות אותו מקצת היום נעלה לו למנין שלשים:

[לקמן ו.: טו: טז. פסחים ד. נה. מ"ק טז: יז. יט: כ: בכורות כ: כא. נדה נג.] לקמן עז.

[לקמן ו.: טו: טז. פסחים ד. נה. מ"ק טז: יז. יט: כ: בכורות כ: כא. נדה נג.] לקמן עז.

נוסחת הריב"ן

ה) שמגלח נג"ל יום: ב) כ"ש יום: ג) ולרב מתנא קשיא סיפא דתני דאם גילח ליום ל' יצא אמר לך רב מתנא לשלם לין נזירות פחות מל' יום והכא מאי טעמא דאמר דאם גילח ליום ל' יצא דקסבר מקצת היום כו': ד) אלא לבר פדא עד: ה) הא: ו) (כ"ש ימים) ליתא בכ"י: ז) דתניא: ח) אמר הס"ד ואח"כ מס"ד גילח אחר מלאת דהו"ל כמי שנודר לגלח מאה יום מיום ל"א יום והדר מגלח. איכא דגרסי כו' · [ומנמוס וכ"ע] : ט) תחילה: י) דקתני יצא כאומר סתם וסרוכי כו': כ) כגון: ל) (ביום ס"א) ליתא בכ"י: מ) גילח את הראשונה ביום כו':

הגהות הב"ח

(ה) גמ' מקצת היום כגולו והא תנן אמר הריני נזיר כו' אם גילח אלא וכו' למניינא משום דכי תני שלשים ותעיא דעיקר אחר הוא · הס"ד: (ג) ד"ה תנן וכו' מגלח יום שלשים ואחד בשלמא: (ד) ד"ה הכי גרסי' הד"א עם ד"ם אמר לך וד"ם נעשה כאומר וכו': (ה) ד"ה דקסבר אינו סותר את מנו ולרב מתנא: (ו) ד"ה והא תנן גילח ליום וכו' לאחר ליום וכו' שלשים יום שלשים דלריך למנות תחלה לשלשים וא' ולגלח וכו' שלשים יום שלשים ואם אמר: (ז) ד"ה אמר לך וכו' אם גילח הראשונה ביום שלשים ·

הגהות מהר"ב רנשבורג

א) תוס' ד"ה ולרב מתנא קשיא סיפא וכו' והתנא אמר ביום שלשים יצא עכ"ל · כ"כ אם גלח ביום שלשים יצא דוקא יום שלשים כנ"ל · מ"מ: ב) ד"ה תנן הריני נזיר שלשים יום אם גלח יום שלשים לא יצא בשלמא לרב מתנא ניחא דהא הך מתני' דאקי' לה רב מתנא דסבר מקצת היום כגולו אלא לרב מתנא דסבר דסתם נזירות ל' יום ואם"ה אם גלח ביום ל' יצא משום דמקצת היום כגולו מה לי אמר הריני נזיר סתם ומה לי אם אמר הריני נזיר ל' יום כיון דמקצת היום כגולו ומשני באומר שלימים שאמר בפירוש הריני נזיר שלשים יום שלימים דהשתא לא מצי למימר מקצת היום כגולו כיון שפירש שלימים · ואית ספרים דגרסי נעשה כאומר שלימים · פי' כיון דסתם נזיר ל' יום למה לו לפרש ל' יום אלא דאי כיון שאמר ל' יום נעשה כאומר שלימים: מי שנזר ב' נזירות כגון שאמר הרי עלי ב' נזירות: והשניה ליום ששים וא' דהיינו ביום שלשים וא' דאחר שגילח ביום ל"א והתחיל בו ביום לנדור נזירות אותו מקצת היום נעלה לו למנין שלשים:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה מלמד · דאמר סריני מיד היום ומיד ל"ל ומיד היום ·